JOHANNES KLOKJE

Parochie van de Heilige Johannes de Doper Mechelen

Jaargang 17 Nummer 3 Juli 2020

Info: www.parochiesems.nl

RACISME

Er woedt een beeldenstorm wereldwijd, ontstaan vanuit de woede en de terechte verontwaardiging, om wat een blanke agent aan barbaars gedrag tegenover een zwarte medemens en de zwarte gemeenschap heeft begaan. Schimmen uit een ver verleden worden nu van hun voetstuk neergehaald, omdat zij opeens allemaal tot symbolen van racisme geworden zijn. In Tilburg moet zelfs het standbeeld van pater Donders het ontgelden, die als missionaris ooit werkzaam was in Suriname. Een interview in het Brabants Dagblad vermeldt: “Wat het uitbeeldt, is superioriteit. De witte man, de katholieke Kerk, die de zwarte man eronder houdt. Sta eens stil bij het effect dat dit nog steeds heeft!”.

Dat pater Donders zijn leven wijdde aan het helpen van inheemse melaatsen en zich ook het lot van de slaven aantrok, schijnt er niet toe te doen.

Feiten doen er in het algemeen niet meer toe en de onwetendheid regeert. Wat wil je ook anders, als zelfs van intellectuele zijde geen tegenargumenten klinken? Als zelfs kerkelijke spreekbuizen oorverdovend stil blijven? En als zelfs bestuurders goedkeurend zwijgen, om vooral niemand voor het hoofd te willen stoten?

Ondertussen gaat de slavenhandel met Irakese Christenmeisjes en Yezidi vrouwen onverminderd door, zijn Afrikaanse slaven op de markt in Libië voor 70 tot 150 dollar te koop en bouwen honderdduizenden slaven uit Ghana, Nepal en India onder erbarmelijke omstandigheden nieuwe voetbalstadions in Qatar.

Zoveel is zeker: wie zich daar nog druk over maakt, heeft beslist een standbeeld verdiend.

Uw pastoor Rick van den Berg

AFSTAND HOUDEN

Sinds maart 2020 verkeren we in een nieuwe werkelijkheid. Waar we van nature gewend zijn om elkaar op te zoeken, moeten we nu afstand houden.
Niet meer elkaar de hand schudden, een omhelzing of elkaar opzoeken. Dat maakt situaties soms ongemakkelijk en onwennig.
Het bleef een hele tijd stil in en rondom de kerk. We zien elkaar niet of minder, blijven vaker thuis en weten ook minder wat er speelt in het dorp.

Gelukkig zoeken we de laatste tijd elkaar weer meer op. De een is er zelfs creatief in geworden met 1.5 meter hulpmiddelen, de ander groet van gepaste afstand en spreekt wat luider.

Laten we dat ook de komende tijd blijven doen. Elkaar groeten, spreken met elkaar en elkaar helpen. Zo komen we samen deze onwerkelijke tijd door en verliezen we elkaar niet uit het oog.

Op g’n Sjtraot

Petrus / Peerke Donders

Petrus Donders, geboren in 1809 in Tilburg, werkte als kind in de kleine weverij van zijn vader. Hij wilde graag priester worden maar hij had geen toereikende vooropleiding en er was ook geen geld. Toch hield hij vol en werd hij toegelaten op het seminarie in Sint-Michielsgestel.
Peerke Donders wilde graag missionaris worden en na zijn priester-wijding vertrok hij in 1842 naar Suriname. Hij werkte in Paramaribo waar hij in contact kwam met melaatsen en plantageslaven die hij regelmatig bezocht.
Over de behandeling van de slaven schreef hij in 1846: ‘O, had men hier zoveel zorg voor het welzijn der slaven als men in Europa voor lastdieren heeft, dan zou het er beter voor hen uitzien’.
Peerke Donders overleed op 14 januari 1887 in Batavia. Na oorspronkelijk te zijn begraven in het melaatsenkamp werd zijn lichaam in 1900 overgebracht naar de Kathedraal van Paramaribo. Na zijn zaligverklaring op 23 mei 1982 steeg de populariteit van de Apostel der Melaatsen nog sterker.
Door een kritischer houding jegens het Nederlandse slavernijverleden is ook de houding jegens het werk van Peerke Donders veranderd. Want ook al heeft hij zich niet actief tegen de slavernij verzet, toch heeft hij geprobeerd om in ieder geval de omstandigheden van veel lepralijders en slaven te verbeteren. Met name de manier waarop hij is afgebeeld in het Tilburgse Wilhelminapark staat ter discussie.

Bron: Brabantserfgoed.nl

Wij gedenken onze dierbare overledenen, lieve mensen binnen onze eigen familiekring, trouwe vrienden, goede buren, allen die de afgelopen maanden gestorven zijn.
Wij vergeten hun namen niet want wij geloven dat zij voor eeuwig staan geschreven in de palm van Gods hand.

Een gebed

De dood is niets.
Ik ben maar aan de andere kant.
Ik ben mijzelf,
jij bent jezelf.
Wat we waren voor elkaar
zijn we nog altijd.

Noem me zoals je me steeds
genoemd hebt.
Spreek tegen mij zoals weleer,
op dezelfde toon,
niet plechtig, niet triest.

Lach om wat ons samen heeft
doen lachen,
bid, glimlach, denk aan mij,
bid met mij.

Spreek mijn naam uit thuis
zoals je altijd gedaan hebt,
zonder hem te benadrukken,
zonder zweem van droefheid.

Het leven is wat het altijd is
geweest,
de draad is niet gebroken.
Waarom zou ik uit je gedachten
zijn?
Omdat je me niet meer ziet?

Nee, ik ben niet ver,
juist aan de andere kant van de
weg.
Zie je, alles is goed.
Je zult mijn hart opnieuw
ontdekken
en er de tederheid terugvinden,
zuiverder dan ooit.
Dus, droog je tranen
en ween niet als je van met
houdt.

Heilige Augustinus, 354-430

MEDEDELINGEN VAN DE PAROCHIERAAD

Condoleances
De Coronapandemie heeft ons allemaal overvallen. Alhoewel het Covid 19-virus in eerste instantie slachtoffers maakte 'in verre landen', was al gauw duidelijk dat Nederland en ook Mechelen niet van ziekte en overlijden gespaard zou blijven.
Ons oprechte medeleven gaat uit naar alle families die getroffen zijn door het Coronavirus. Voor de zieken bidden wij voor een voorspoedig herstel. Helaas zijn ook dorpsgenoten overleden aan deze verraderlijke ziekte. Onze welgemeende condoleances aan de nabestaanden; dat zij veel sterkte en troost mogen ondervinden in de tijd die nog komen gaat.

Speciale uitgave 'Afscheid nemen van een dierbare'
Onlangs hebt u de Speciale uitgave, gedateerd april 2020, ontvangen.
De Parochieraad was al geruime tijd bezig met het samenstellen van een speciale uitgave rondom het afscheid nemen van een dierbare.
De uitgave was klaar in maart en al bij de drukker, toen Nederland op 23 maart in Lockdown ging. De verspreiding die gepland stond voor 2 april hebben we onmiddellijk stopgezet.
We zagen dag na dag beelden van mensen die vochten voor hun leven of eenzaam stierven op IC-afdelingen. We hoorden verhalen van medewerkers in de Zorg waarbij we ons afvroegen 'Hoe houden ze het vol?'
Uitvaarten konden, vanwege besmettingsgevaar, slechts plaatsvinden met een klein aantal familieleden. Dat is als heel schrijnend ervaren. Vrienden, buren, dorpsgenoten die graag afscheid wilden nemen en de laatste eer wilden betuigen en dat helaas niet mochten.
Wij vonden het, kortom, toen niet gepast om de Speciale uitgave huis-aan-huis te bezorgen. Nu de maatregelen wat versoepeld zijn willen wij u graag attenderen op alle mogelijkheden rondom het 'Afscheid nemen van een dierbare'. Mocht u nog vragen hebben over genoemde uitgave dan kunt u altijd contact opnemen. Adressen zie website: parochiesems.nl

Gezamenlijke zorgen
Verschillende verenigingen die hun onderkomen hebben in café In de Kroeën zijn onlangs bij elkaar geweest voor overleg. Doordat het café (vanwege Corona / RIVM-adviezen) voorlopig niet meer gebruikt kan worden als repetitieruimte is men, in positieve samenspraak met de eigenaar, op zoek naar andere (tijdelijke) repetitieruimte c.q. opslagruimte.
Bij dit overleg was ook een afvaardiging van de Parochieraad aanwezig in verband met de mogelijkheden m.b.t. het gebruik van het kerkgebouw.
Het was een constructief overleg waarin verschillende aspecten aan de orde kwamen; o.a. de zorgen van de verenigingen en het afbrokkelen van de cohesie binnen ons dorp.
In dit Johannesklokje maken wij u deelgenoot van al deze zorgen. Andere Mechelse verenigingen kampen misschien met hetzelfde. Ook daar staan wij voor open; het is goed om elkaars zorgen te delen. Wij hopen daarom dat dit gezamenlijk overleg een vervolg zal krijgen met veel positieve resultaten tot gevolg. Dit alles onder het motto 'De kerk in het midden'.

Coronamaatregelen
Voor het bijwonen van H.H. Missen is aanmelden nog steeds gewenst.
Het aantal zitplaatsen in de kerk is beperkt. Voorkom dus teleurstellingen. Het parochiekantoor blijft gesloten.
Voor actuele info zie website: parochiesems.nl

DE KERK IN HET MIDDEN

Verenigingen luiden de noodklok Geen ruimte voor repetities, vergaderingen, socialisering en opslag van materialen door coronamaatregelen.

De verenigingen die al sinds mensenheugenis gastvrij bivakkeren in de zaal van café 'In de Kroeën' zitten met de handen in het haar en luiden opzichtig de noodklok.
Als gevolg van de coronamaatregelen kan uitbater Gerrie Lindelauf momenteel voortzetting van verenigingsactiviteiten onvoldoende garanderen.
Met pijn in het hart heeft hij die jobstijding aan de besturen van de 'In de Kroeën' residerende verenigingen (harmonie Sint Cecilia, mannenkoor Lauwerkrans, Vocal Group Magan en Mechels Vocaal Ensemble) kenbaar gemaakt. Gerrie, zelf verenigingsman in hart en nieren, hoopt wel dat het afscheid van zeer tijdelijke aard is. "Als het RIVM groen licht geeft voor het hervatten van repetities van onze verenigingen, zonder bindende voorwaarden, dan kunnen de verenigingen weer hun activiteiten 'ín de Kroeën' ontplooien", laat Gerrie desgevraagd spontaan weten.
Niemand echter die op dit moment de einddatum van de coronarevolutie durft te voorspellen.
Om de getroffen verenigingen een hart onder de riem te steken en zicht op een uitweg in dit ongewisse en verenigingsberoerde tijdperk te bieden, heeft ook onze parochieraad zich die verenigingszorg aangetrokken.

Secretaris Gerda Mohnen: "Als kerk dienen we niet alleen figuurlijk, maar ook letterlijk midden in het gemeenschapsgebeuren te staan. Zeker als zoals nu, de cohesie binnen onze parochiegemeenschap onder druk komt te staan. Dat betekent dat we waar mogelijk de helpende hand willen en moeten aanreiken. Reden voor ons om die gedupeerde verenigingen een ruim podium te bieden om hun zorgen onder de aandacht van alle parochianen te brengen. Ons Johannesklokje is daar ons inziens een ideaal medium voor."
In die context scharen afgevaardigden van de genoemde verenigingen zich in het van der Looij zaaltje corona-proof rond diverse tafels om hun hart te luchten.

Egid Hensgens, naast deputé van harmonie Sint Cecilia, ook voorzitter van de stichting Brede Maatschappelijke Voorziening Mechelen, waaronder gemeenschapszaal 'A gen Sjoeël' ressorteert steekt als eerste van wal: "Als harmonie hebben we intussen voor een tijdelijke oplossing gezorgd en hebben schoorvoetend onze repetities hervat in 'A gen Sjoeël'. Door de coronamaatregelen gaat dat wel voor wat de muzikanten betreft vooral om partijrepetities. De drumband oefent op het podium en het gehele blaasorkest repeteert in de gymzaal."
Hij schetst verder een beeld van bijkomende problematieken zoals het gesjouw met muziekmaterialen door het gebrek aan opslagruimte, het bieden van momenten voor het onderhouden van de sociale contacten en het ophoesten van extra huurprijzen.
Als voorzitter van de stichting gemeenschapszaal geeft hij aan wel alle oog te hebben voor die laatstgenoemde extra inspanningen. Zo is de stichting bereid een verenigingsvriendelijke huurprijs te hanteren en mogelijkheden te creëren om de onderlinge ledenbanden aan te halen bij het nuttigen van een zelf bereid natje.
José Olfers-Smeets neemt het virtuele estafettestokje van Egid Hensgens namens Vocal Group Magan over. Ook haar 45-leden tellende zanggroep (inclusief het instrumentale combo) heeft de verenigingsdraad inmiddels weer opgepakt en repeteert in groepjes op het domein van de voetbalclub RKMVC in de open lucht.
Als de weergoden tegenspartelen, verlegt men de repetitielocatie naar een particulier open afdak. "Maar dat is natuurlijk geen structurele oplossing en is al helemaal geen optie voor de winterdag", laat realistische José weten. Zij geeft aan dat daarom ook haar vereniging naarstig op zoek is gegaan naar een verenigingswaardige nieuwe locatie. Gedachten zijn daarbij gegaan naar het kerkgebouw en 'A gen Sjoeël'. Bij de kerk wordt met name ook de winterdag een probleem, want dan zou de hele kerk verwarmd moeten worden om een aangenaam zangklimaat te kunnen garanderen en dat is beslist onbetaalbaar.

Michel Lindelauf kijkt met enige weemoed terug naar het verblijf op de Mechelerhof, dat enkele jaren lang het thuishonk van zijn 14-zangers sterke MVE (Mechels Vocaal Ensemble) vormde. Zijn visie: "Nu we bij Gerrie Lindelauf niet meer terecht kunnen, zou dat voor alle Mechelse culturele verenigingen een ideale pleisterplek zijn. In dat, nu al jaren leegstaande, hoofdgebouw zijn verschillende ruimtes met een goede akoestiek, bevindt zich een uitvoeringszaaltje en een horecaruimte. Bovendien is het lieflijk ingebed aan de rand van het dorp, hoeft men niet voor geluidoverlast te vrezen en is er voldoende parkeergelegenheid voor

leden en bezoekers”.
Michel Lindelauf weet echter dat het niet voor de hand ligt dat die culturele droom in vervulling zal gaan, gezien het feit dat de Mechelerhof particulier bezit is en een gemeente niet zal investeren in het weer exploitabel maken van het pand. Hij geeft aan dat zijn MVE niet lang heeft hoeven zoeken naar een repetitiealternatief. Het koor onderhoudt namelijk goede contacten met de kerk en heeft daarom al eerder de eigen vleugel (piano) aan de kerk geschonken. Die vleugel staat er nog steeds en het is haast logica dat MVE zich daar rond zal scharen om de zangkunst weer op te pakken.
Intern heeft het MVE-bestuur al besloten om de vraag om (voorlopig) in de kerk te kunnen repeteren, voor te leggen aan de parochieraad. Dan blijft het opwarmen van de kerk in de wintermaanden wel een voorspelbaar financieel obstakel. “Het repeteren in de kerk past tevens uitstekend bij ons repertoire, dat voor een gedeelte van kerkelijke signatuur is”, probeert Michel Lindelauf de pil van het noodgedwongen vertrek uit ‘In de Kroeën’ te verzachten. Neemt niet weg dat ook MVE graag wil meedenken en zich inzetten voor het verwerven van een duurzaam en acceptabel verenigingsverblijf in Mechelen, waar alle verenigingsfaciliteiten aanwezig zijn.

Als last but not least maakt Huub Beaujean, vice-voorzitter van Mannenkoor Lauwerkrans, van zijn hart bepaald geen moordkuil: “Dit moment van vertrekken bij ‘In de Kroeën’ kan voor ons niet somberder. We bevinden

Maatschappelijke Effecten Corona

ons eigenlijk al heel lang dolend op een rotonde en weten niet goed welke afslag we zullen nemen. We zijn een erg vergrijzend gezelschap geworden dat nog maar amper 27 leden telt en dringend behoefte heeft aan aanwas van tenoren. Pogingen om uit te breiden en te verjongen zijn echter allemaal op niets uitgedraaid. Daardoor zijn we voor het geven van uitvoeringen een samenwerkingsverband aangegaan met Mannenkoor David in Simpelveld, omdat we in Jean Lardinois dezelfde dirigent kennen. Die samenwerking staat echter onder druk, want onze dirigent stopt er bij ons mee op 1 januari 2021. We hebben dus heel wat besognes aan ons hoofd en zijn in verband met de coronacrisis nog steeds als vereniging in de lockdown-toestand.
Als zangvereniging moet je namelijk de 3m-afstand in acht houden en dat lukt zo maar niet in elke locatie. Bovendien heeft onze dirigent zijn bedenkingen om de repetities te hervatten, omdat het moeilijk is die grens van 3 meter te garanderen.
We steken momenteel onze voelhorens uit binnen onze gemeenschap om te kijken waar we onze activiteiten kunnen voortzetten. Dan passeren een viertal opties de revue: A gen Sjoeël annex het schoolgebouw, het kerkgebouw, de Mechelerhof en brasserie Charlemagne.
Na inventarisaties van de zorgen van de gedwongen ‘In de Kroeën -vertrekkers’, begrijpt Egid Hensgens drommels goed dat er in het oplossingentraject wellicht een cruciale rol is weggelegd voor ‘zijn’ gemeenschapsruimte A gen Sjoeël.
Die uitdaging wil hij met zijn medebestuurders niet uit de weg gaan en daarom roept hij alle Mechelse verenigingen, die sinds corona ook worstelen met verenigingsproblemen, zich bij hem (tel. 06-50680485) of bij secretaris Andrea Kikken-Rademacher (tel.06-37279495) te melden.
Dan kunnen alle wensen op een rijtje worden gezet en een gebruikersrooster van de zaal worden samengesteld.
Egid geeft aan dat bijvoorbeeld ook de schutterij met ingang van september op de maandagavond gebruik gaat maken van A gen Sjoeël.

COVID-19
CORONAVIRUS

De groep ’Bewegen voor ouderen’, die eerder ook ‘In de Kroeën’ actief was, houdt er nu eveneens de spieren soepel en wel op dinsdagmiddag van 15-16 uur en op donderdag van 13-14 uur.
Mocht de nieuw op te stellen gebruikersrooster een structureel karakter moeten krijgen, omdat het coronavirus van geen wijken wil weten, dan kan richting gemeentebestuur actie worden ondernomen om te komen tot een bescheiden aanbouw en eventueel het plaatsen van een opslagcontainer bij A gen Sjoeël. Uiteraard zijn ook ideeën van mensen die een andere en creatievere oplossing in petto hebben, erg welkom.

Leven er in dit verband wensen om het kerkgebouw bij de continuering van de verenigingsactiviteiten te betrekken, dan kan men contact op nemen met Gerda Mohnen, secretaris van de Parochieraad tel. 043-4552822.

Leo Jaspers